

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συντάσσμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως το κατ' ελάχιστην περιόδω των ετήσιων, ελευθερίως παρασχόν εις την κρίσιν ημίν υπηρεσίας και υπό του Οικουμενικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ως ανάγνωσμα εφικτόν και χρησιμώτατον εις τους παίδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικῶς :

Ἐτήσια 3φ. 8,—
Ἐξάμηνος 4,50
Τριμήνιος 2,50

Ἐξωτερικῶς :

Ἐτήσια 10φ. 10,—
Ἐξάμηνος 5,50
Τριμήνιος 3,—

Δι συνδρομαὶ ἀρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1878

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20

Διὰ τῶν Πρωτοκόπων, Ἐσωτερ. λ. 10. Ἐξωτερ. λ. 15

Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' παρτίδων
πληθύνται ἐκαστὸν λεπ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὄδὸς Ἐδριανίδου ἀρ. 58, παρὰ τὸ Βασιλικόν

Περίοδος Β'.—Τόμος 20ός

Ἐν Ἀθήναις, 22 Ἰουνίου 1913

Ἔτος 35ον.—Ἀριθ. 30

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΤΖΟΚΕΪ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'. (Συνέχεια)

Καὶ χωρὶς νὰ περιμένῃ τὴν ἀπάντησιν τῶν παιδιῶν, ὁ μικρὸς Ἀγγλος ἐστήσεν εἰς τὸ χῶμα τρεῖς πασαλίσκος καὶ ἔδρασεν εἰς τὰ ἄκρα τῶν, μὲ σπάρον ποῦ ἔβγαλεν ἀπὸ τὴν τσέπη του, κουρελάκια χρωμάτων διαφορετικῶν. Κατόπι ἐξήγησεν εἰς τοὺς συντρόφους του τοὺς κανόνας τοῦ νέου παιγνιδίου καὶ ἄρχισαν νὰ παίξουν ὄλοι, ρίπτοντες εἰς τὸ σημάδι, ἀντὶ σφαίρας, χαλίκια τοῦ ποταμοῦ.

Τὸ παιγνίδι αὐτὸ διεσκέδασε πολὺ τὰ μικρὰ χωριὰ ἀπόβουλα καὶ ἐδέχθησαν μετὰ χαρᾶς εἰς τὴν συντροφίαν τῶν τῶ ξένον παιδί, ποῦ εἶχε τόσον καλὰς ἰδέας.

Ἄφου ἐπαίξαν ἀρκετὰ, ὁ Μπόμπης, κρίνων κατὰλληλον τὴν σιγμὴν, ἠρώτησε :

— Ψεύρετε ποιοὶ κατοικοῦν ἐκεῖ-πέρα, σὲ κείνο τὸν πύργον, ποῦ φαίνεται ἀπὸ ἐδῶ ;

— Εἶνε ὁ πύργος τοῦ κυρίου κόμητος Μουσύ, ἀπεκρίθη τὸ κοριτσάκι . . . Τὸν γνωρίζω πολὺ καλά . . . Πηγαίνω ἐκεῖ σχεδὸν κάθε μέρα καὶ πουλῶ τὰ φάρμακα ποῦ πιάνει ὁ μπαμπᾶς μου ἀπὸ τὸ ποτάμι.

— Ἄ, ἔκαμεν ὁ Μπόμπης καὶ δὲν εἶδατε σήμερα κανένα ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τοῦ πύργου νὰ περάσῃ ἀπὸ ἐδῶ ;

— Κανένα ! ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος,

— Δὲν ἦλθαν νὰ σᾶς ρωτήσουν ἀν εἶδατε κανένα παιδί ;

— Ὅχι.

Ὁ μικρὸς τζόκευ δὲν ἠμποροῦσε νὰ τὸ ἐξηγήσῃ αὐτό : Δὲν τὸν κατεδίωκε λοιπὸν ὁ κόμης ; . . . θὰ τὸν ἀφίνεν ἔτσι ἐλεύθερον, νὰ κηρύξῃ τὸ μυστικόν του ; . .

— Ποῦ κάθεσθε ; ἠρώτησε πάλιν.

Τὸ κοριτσάκι ἔδειξε μὲ τὸ δάκτυλον ἕνα σπιτάκι, ἕνα καλυβάκι μᾶλλον, ἀγυ-

ροσκέπαστον, κρυμμένον εἰς τὰ δένδρα τῆς ὄχθης, πλησίον τοῦ μέρους ποῦ εὕρισκοντο.

— Ἐκεῖ-πέρα, εἶπε.

— Ὁ πατέρας μου εἶνε περματάρης, προσέθεσεν ὑπερηφάνως ὁ μικρὸς Πέτρος. Ἔρχεσαι νὰ ἱδῆς τὴν βάρκα σου ;

— Ἐυχαριστῶς ! εἶπεν ὁ Μπόμπης.

Καὶ ἠκολούθησε τοὺς φίλους του, εἰ ὅποιοι τὸν ἔφεραν ἐμπρὸς εἰς μίαν μεγάλην βάρκαν, δεμένην μ' ἕνα σχοινί εἰς ἕνα κάλων, ὁποῖος διεσχίζε κατά πλάτος τὸν ποταμόν. Ὁ Πέτρος, ὁποῖος σιγὰ ἐδοκίμασε τὸν πατέρα του εἰς τὸ ἔργον τοῦ πορθμέως, ἐξήγησε διὰ μακρῶν εἰς τὸν μικρὸν τζόκευ πῶς ἔπερνούσαν τοὺς ἐπιβάτας ἀπὸ τὴν μίαν ὄχθην εἰς τὴν ἄλλην.

— Βλέπετε αὐτὲς τῆς σαβίδας ; τοῦ ἔλεγε τῆς μεταχειρίζομασε ὅταν περνοῦμε ἄλογα ἢ ἀμάξια. Νά, προχθὲς, ἔπεράσαμε ἕναν πλούσιον Ἀγγλον, ποῦ εἶχε ἕνα ὄρατο ἀμάξι μὲ τέσσερα ἄλογα. Σὲ μίαν ὥρᾴ ἡ δουλειὰ ἔδρασε ! Καὶ ὁ Ἀγγλος ἔδρασε τοῦ μπαμπᾶ μιά χρυσὴ λίρα. Φαντάσου τὴν χαρὰν του !

Ὁ μικρὸς Τζόκευ ἀνεσκίρτησε.

— Μήπως ξέρεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ τοῦ Ἀγγλου ; ἠρώτησε τὸν Πέτρον.

— Ἐγὼ τὸ ξέρω ! ἀνέκραξε τὸ κοριτσάκι. Ἄκουσα τὸν ἀμαξία του ποῦ τὸν ἐφώνησε Μυλόρδο . . . ναι, Μυλόρδο.

— Μυλόρδο . . . τί ; ἠρώτησεν ὁ Μπόμπης μὲ ἀγωνίαν . . . τὸ Μυλόρδος δὲν εἶνε ὄνομα ! . .

— Μπα ; ἔκαμε μὲ ἀφέλειαν καὶ ἀπορίαν τὸ κορι-

«Οἱ δύο ἵπποις τῶ ἔρριψαν διερχόμενοι μίαν φιλικὴν ἀστειότητα . . .»

(Σελ. 230, στ. γ).

αυτό έχω ενόμει πως ήταν τ'ονόμα του.
— Τελος πάντων, πώς ήταν αυτός ο Άγγλος;

— Ήταν ένας γέρος, ψηλός, λιγάκι σκυφτός, και το ένα του μάτι ήταν μεγαλύτερο από το άλλο.

Δεν υπήρχε πλέον αμφιβολία. Ήτο το ιδιαίτερον χαρακτηριστικόν του πρώην κυρίου του, του λόρδου Πέρου, και ο Μπόμπης εδόξασε τον Θεόν διά την συνάντησιν των παιδίων εκείνων, τα οποία βεβαίως θα τῷ εδίδαν πολυτίμους πληροφορίες.

— Μπορείτε να μου πείτε, ήρωίτησε, πού έπηγαίνε αυτός ο κύριος;

— Δεν ξέρω πού έπηγαίνε, απεκρίθη ο Πέτρος, ξέρω όμως πως θα γυρίση γρήγορα. Σε οκτώ μέρες το πολύ, θα είναι πίσω.

Το πρόσωπον του Μπόμπη ελαμψεν από χαράν.

— Είσις βέβαιος; ήρώτησε.
— Ω, ναι, είμαι βεβαιοτάτος. Το είπα του μπαμπά. Για να γυρίση στον πύργον της Καμπανίας, πρέπει να πάρη την βάρκα μας, γιατί εδώ κοντά δεν έχει κανένα γεφύρι.

Ο Μπόμπης ήτο καταευχαριστημένος. Ήξευρε τώρα, όχι μόνον ότι ο λόρδος Πέρου θα επανήρχετο γρήγορα, αλλά και το μέρος από το οποίον επρόκειτο να περάσῃ. Δεν είχε λοιπόν να κάμῃ άλλο, παρά να αναμείνη με υπομονήν τὴν πρώην κυρίον του, ἀποφεύγων ἐν τῷ μεταξύ νὰ τὸν ἴδωσιν οἱ κάταικοι τοῦ Μαύρου Πύργου ἢ οἱ κ. Μουσοῦ.

Οικογένεια καλῶν ἀνθρώπων.

Ἐνῶ κατέστρωνεν αὐτὸ τὸ σχέδιόν, ένας ἄνδρας και μία γυναίκα παρουσιάσθησαν εἰς τὴν θύραν τοῦ οἴκισκου.
— Ἐ! Μαριγώ!.. Πέτρο!.. πού εἶσθε, παιδιά!.. Ἐλάτε νὰ φῶτε! ἐφώναξεν ὁ ἄνδρας.

Ο Μπόμπης, βλέπων τὸν πορθημέα και τὴν σύζυγόν του, ἔκαμε νὰ φύγη. Ἄλλ' οἱ μικροὶ του φίλοι τὸν ἐκρατοῦσαν ἀπὸ τὸ χέρι και δὲν εἶχε τὸ θάρρος νὰ τοὺς ἀρῆσθαι. Ἄλλως τε τὸ πρόσωπον τοῦ μπαμπά ἤτο τόσο συμπαθητικόν, και τὸ πρόσωπον τῆς μητέρας ἐφωτίζετο ἀπὸ τόσο καλοκάγαθον μειδίαμα, ὥστε ὁ μικρὸς τζόκευ, ἀποδιώκων κάθε φόβον,

ήκολούθησε τὰ παιδιά, τὰ ὅποια τὸν ἐτραβούσαν πρὸς τὸ σπίτι.

Ὅταν ὁ πορθημεύς εἶδε μακρόθεν τὴν ἀρκετὰ ἄλλως τε πολυμελῆ οικογένειάν του ἠύξημένην κατὰ ἐν μέρος, ἤρχιστε νὰ γελάει και δειχθῶν εἰς τὴν γυναίκα του τὰ κουρευλιασμένα ρούχα και τὸ ὄχρον πρόσωπον τοῦ Μπόμπη, τῆς εἶπε:

— Μπα! μπα! τὰ παιδιά βρήκαν σὲ δρόμο ἕνα ζητιανάκι. Δὲν πρέπει νὰ τὸ διώξουμε, τὸ κακόμοιρο!..

Ἐπειτα, ὅταν ὁ εὐθυμος ὄμιλος ἔφθασε πλησίον του, ἔτραξε πρὸς τὸν μικρὸν τζόκευ και τοῦ ἐφώναξε μὲ καλωσύνην:

— Βλέπω πως σοὺ μύρισε και σένα ἢ σούπα!.. Ἐ, δὲν ἐγελάστηκες, παιδί μου! Τὸ σπίτι τοῦ μπαμπά-

Πικό δὲν εἶνε πλούσιον, βρίσκειται ὅμως πάντα ἕνα κομμάτι ψωμί για βτους ἔχουν ἀνάγκη!

Χωρὶς νὰ προσβλήῃ ἀπὸ τὴν ἀρελή αὐτὴν προσφοράν, ὁ μικρὸς Ἄγγλος εὐχαρίστησε τὸν καλὸν ἄνθρωπον και

«Δὲν είμαι ζητιάνος...» (Σελ. 238, στ. γ.)

τὸν ήκολούθησεν εἰς τὸ πτωχὸν σπίτι. Ἡ κυρά-Πικό ἔβαλεν ἀκόμη ἕνα πιάτο εἰς τὸ τραπέζι και ἐμοίρωσε τὴν σούπην εἰς τὰ τέσσερα παιδιά, τὰ ὅποια ἤρχισαν νὰ πρῶγουν μὲ ὄρεξιν. Προπάν-

των ὁ καταπεινωμένος Μπόμπης, τὸν ὅποιον ἐξηκολούθουν νὰ παίρουν ὡς ζητιανάκι και ἐνόμιζαν ὅτι δὲν ἀπατώνται. Ἄλλ' ὅταν ὁ μικρὸς τζόκευ ἐγόρτσεν, ἀπεφάσισε νὰ τοὺς βγάλη ἀπὸ τὴν πλάνην των.

— Μιστερ Πικό, εἶπε μὲ σοβαρότητα, ἀδειάζων τὸ τελευταῖον του ποτήρι, εἶσθε καλὸς ἄνθρωπος και θέλω νὰ σᾶς εὐχαριστήσω!

— Ἄ, μπα! δὲν εἶνε ἀνάγκη! ἀπεκρίθη ὁ πορθημεύς.

— Μὲ συγχωρεῖτε! ὑπέλαβεν ὁ μικρὸς Ἄγγλος και για νὰ σᾶς δεῖξω τὴν εὐγνωμοσύνην μου, θα σᾶς πῶ ὅλη τὴν ἀλήθεια. Δὲν εἶμαι ζητιάνος, ὅπως νομίζετε. Ναι, κυτάξτε! ἐδῶ!

Και πρὸς ἐπικύρωσιν τῶν λόγων του, ὁ τζόκευ τοῦ κ. Λωζέν ἐρρίψεν ἐπὶ τῆς τραπέζης δύο τρία χρυσὰ νομίσματα, ἀπὸ ἐκείνα ποὺ τῷ εἶχε δώσει ὁ κύριός του δια τὸ ταξίδι.

Ἡ ἐκπληξίς, ἡ ἐκστασις τοῦ ἀνδρῶν, βλέποντος τὸ «ζητιανάκι» ἐκεῖνο νὰ βγάξη ἀπὸ τὴν τσέπην του τόσο χρυσάφι, ἤτο τοιαύτη, ὥστε ὁ Μπόμπης ὀλίγον ἐλείψε νὰ βάλῃ τὰ γέλια. Ἐκρατήθη ὅμως και προσέθεσε:

— Φανήκατε πολλὸ καλὸς πρὸς ἐμέ, ἀλλὰ μπορεῖτε νὰ φανήτε ἀκόμη περισσότερο. Κάμετέ μου τὴ χάρι νὰ μείνω κρυμμένος ἐδῶ σὲ τὸ σπίτι σας, ὡς ποὺ νὰ γυρίση ἐκεῖνος ὁ Ἄγγλος, ὁ μυλόρδος Πέρου, ποὺ τὸν ἐπεράσατε προχθὲς μὲ τ' ἀλογά του και τὸ ἀμάξι του. Ἄν μου κάλετε αὐτὴ τὴ χάρι, θα σᾶς δώσω δύο ἀπὸ τῆς ὠραίας μου αὐτὲς λιρίτσες!

Ὁ Πικό και ἡ γυναίκα του δὲν ἐδυσκολεύθησαν νὰ δεχθῶσιν τὴν πρότασιν. Ἄλλως τε ἤσαν τότεον καλοὶ, ὥστε θὰ ἔκαμναν αὐτὴν τὴν χάριν εἰς τὸν μικρὸν Ἄγγλον, και ἂν ἀκόμη δὲν ἐπρόκειτο νὰ τοὺς πληρώσῃ. Κατευχαριστημένοι λοιπόν, διέτι ἡ τύχη τοῖς ἐπέτρεπε νὰ κερδίσουν εὐλοκα ἕνα τόσο μεγάλον ποσόν, ἐδήλωσαν εἰς τὸν ξένον των, ὅτι τὸ σπίτι των ἤτο ἰδικόν του και ὅτι ἤμποροῦσε νὰ μείνῃ ὅσον καιρὸν ἤθελε.

Τοῦ ἔδωσαν ἕνα κρεβάτι εἰς τὴν κουζίνα, και ἡ κυρά Πικό, ποὺ εἶχεν ἰσῆ τὰς πληγὰς τῶν κνημῶν του, τοῦ τας ἐπλυνε καλά και τοῦ τας ἔθεσε μὲ μίαν ἀλοιφήν. Ὁ μικρὸς τζόκευ ἠσθάνθη μεγάλῃν ἀνακούφισιν και, ἐξαπλωθεὶς εἰς τὸ κρεβάτι, ἐκοιμήθη θαυμάσιζ.

Εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ πορθημέως, ὅλοι ἤσαν εὐχαριστημένοι. Και ὁ μπαμπά-

Πικό ἔλεγεν εἰς τὴν γυναίκα του: — Δόξα σοι ὁ Θεός! Μ' αὐτοὺς τοὺς δύο Ἑγγλέους ποὺ μᾶς ἐστειλε, θα μωρῶσω νὰγορῶσῶ μίαν καινούργια βάρκα και νὰ κάνω τὴ δουλειά μου καλλίτερα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'

Η ΣΥΛΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΜΠΟΜΠΗ

Ὁ δραπέτης ἀνευρίσκεται.

Ἀπὸ δύο ἡμερῶν ὁ μικρὸς τζόκευ διέμενεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ πορθημέως και ὁ καιρὸς αὐτὸς δὲν τῷ ἐφάνη μακρὸς. Τὸ μεγαλειέρον μέρος τῆς ἡμέρας διήρχετο παίζων μὲ τοὺς μικροὺς του φίλους, τὴν Μαριγώ, τὸν Πέτρον και τὸν Γιαννάκη, ὑπὸ τὴν αἰθίαν τῶν μεγάλων δένδρων. Εἰς τὸ τραπέζι συνωμιλοῦσαν. Ἄλλὰ, μεθ' ὅλην τὴν ἐμπιστοσύνην ποὺ τῷ ἐνέπνεε τὸ καλὸν ἐκεῖνος ἀνδρῶν, ὁ μικρὸς Ἄγγλος, διδαχθεὶς ἀπὸ τὰ σκληρὰ παθήματα τοῦ παρελθόντος, δὲν ἐφανέρωνεν ὅλα τὰ κατ' αὐτόν. Ἐλεγεν μόνον, ὅτι διετέλει ἄλλοτε εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ λόρδου Πέρου και ὅτι ἐπερίμενε τὸν πρώην κυρίον του διὰ νὰ τὸν παρακαλέσῃ νὰ τὸν ξαναπάρῃ.

Μὲ ὅλας αὐτὰς τὰς προφυλάξεις, ὁ Μπόμπης δὲν κατώρθωσε νὰ κρούσῃ τὸ ἀσυλὸν του ἀπὸ τὸν κόμητα Μουσοῦ.

Μίαν ὥραν μετὰ τὴν ἐπιστροφήν του ἀπὸ τὰς Βερσαλλίας, ὁ κόμης ἐξαπέστειλε τοὺς δύο ἐμπιστοὺς ὑπηρετας του, τὸν Φλωρίνον και τὸν Πέτρον, πρὸς ἀνίχνευσιν τοῦ Μπόμπη. Οἱ ὑπηρεταὶ εἶχον διαταγὴν νὰ ἐνεργήσουν μὲ σιωπὴν και μυστικότητά. Ὄφειλαν νὰ ἐρευνησοῦν τὴν χώραν ἅς ἐκείνα δέκα λευγῶν, νὰ ἐρωτήσουν μὲ τρόπον τοὺς χωρικοὺς, τοὺς ξενοδόχους, τοὺς πορθημεύς, και ἄμα εὕρισκαν τὸ παιδί, ὁ μὲν εἰς τὸν παρηκολούθει ἐξ ἀποστάσεως, ὁ δὲ ἄλλος θὰ ἐπέστρεφε νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν κυρίον του.

Ἐξ ἄλλου ὁ κ. Σαρτίν, ὑπακούων εἰς τὴν βασιλικὴν διαταγὴν, εἶχε στείλῃ δύο ἀστυνομικοὺς εἰς τὸν πύργον τῆς Καμπανίας, διὰ νὰ συλλάβουν τὸν κομιστὴν τῶν ἐγγράφων τοῦ κ. Λωζέν.

Οἱ ἀστυνομικοὶ αὐτοὶ ἐπιλοξενήθησαν ὑπὸ τοῦ κόμητος Μουσοῦ εἰς τὸν πύργον του.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ κυρίου του, ὁ Φλωρίνος, ὁ ὅποιος ἐμάντευσεν, ὅτι ὁ δραπέτης θὰ ἐπερνούσε τὸν ποταμόν μὲ τὴν βάρκα τοῦ μπαμπά-Πικό, συνήτησε τὸ μικροσκοπικὸν ἀπὸ τὰ παιδιά του και τὸ ἔκαμε νὰ διηλέσῃ, ὑποσχόμενος εἰς αὐτὸν καραμέλας.

Τὸ χωριὰτόπουλο, ἀπονήρευτον, τῷ εἶπεν ὅτι εἰς τὸ σπίτι των ἤσαν πολὺ εὐχαριστημένοι, διότι ἀπὸ χθὲς εἶχαν ἕνα καινούργιον σάντροφον, Ἄγγλον, ποὺ ὀμιλοῦσε παράξενα, ἀλλὰ ἤξευρε ἕνα σωρὸ παγινίδια.

Ὁ ὑπηρετὴς ἐγνωρίζεν ἤδη ἀρκετά. Ἐπιλοξώρησε τὸν μικρὸν μ' ἕνα χαρτί καραμέλας και ἐπέστρεψεν ἀμέσως εἰς τὸν πύργον. Ὁ κ. Μουσοῦ δὲν εἶχε πλέον, παρὰ

νὰ στείλῃ τοὺς ἀστυνομικοὺς εἰς τὸ ὑποδειχθέν μέρος, διὰ νὰ συλλάβουν ἐκεῖνον ποὺ ἐγνωρίζε τὸ μυστικόν του.

Ἐν ὀνόματι τοῦ βασιλέως!

Τὴν ἄλλην ἡμέραν, τὸ πρωί, ὁ Μπόμπης ὑπεχώρησεν εἰς τὰς παρακλήσεις τῶν μικρῶν του φίλων και ἐδέχθη νὰ τοὺς συνοδεύσῃ εἰς τὴν ἀκροποταμίαν, ὅπου ἐπρόκειτο νὰ ψαρεύσουν.

Τὰ παιδιά ἐπήγαγιναν εὐθυμα, ἀνύποπτα, χωρὶς νὰ κυττάζουν διόλου ὀπίσω των. Ἐπομένως δὲν εἶδαν, ὅτι δύο ἄνθρωποι, μὲ μαῦρα, τοὺς ήκολούθουν ἐξ ἀποστάσεως, κρυπτόμενοι ὀπίσω ἀπὸ τὰ δένδρα.

Ὁ Μπόμπης δὲν ἐπρόφρασε νὰ ὑπάγῃ μακρὰν.

Ἄμα τὸν εἶδαν εἰς ἀρκετὴν ἀπόστασιν ἀπὸ τὸ σπίτι, εἰς ἕνα ἔρημον μακρὰν, οἱ ἀστυνομικοὶ, κρινόντες τὸ μέρος κατάλληλον διὰ νὰ ἐνεργήσουν τὴν σύλληψιν μὲ ἀσφάλειαν και μυστικότητά, ἔτρεξαν ἐμπρὸς και ἐκοψαν τὸν δρόμον τῶν παιδίων.

Μόλις εἶδε τοὺς μαυροφόρους ἐκίνοσε, οἱ ὅποιοι ἐφαίνοντο ὡς νὰ τὸν ἐζήτουσιν, ὁ μικρὸς τζόκευ ἀσταμάτησεν ἀποτόμως και ἐντρομος, ἐννοῶν ὅτι εὕρισκετο ἐνώπιον μεγάλου κινδύνου, ἔκαμε μεταβολὴν και ἤρχισε νὰ τρέξῃ ἀντιθέτως.

(Ἐπεται συνέχεια)

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ
Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

Ἀγαπητοί μου,

ἩΝ σχετικὸς ἤρεμον ἀθηναϊκῶν συνεταιράξε τὴν περσικήν Δευτέραν τὸ ἄγγελμα τῆς Βουλγαρικῆς ἐπιθέσεως. Ἦτο κάτι ποὺ τὸ ἐπείμεναν ὅλοι και δὲν τὸ ἐπερίμενε κανεὶς. Διότι τὰ πράγματα ἤσαν τόσοον μπερδεμένα, τόσοον σκοτεινά, ὥστε κανεὶς δὲν ἤξευρεν ἂν θὰ εἶχαι μὲν πόλεμον ἢ εἰρήνην. Καὶ σήμερον ἀκόμη ποὺ σᾶς γράφω, κανεὶς δὲν εἰδέυει ἂν ὁ ἀκύρκατος αὐτὸς πόλεμος ποὺ ἤρχιστε, θὰ κηρυχθῇ και θὰ ἐξακολουθήσῃ. Ὁπωσδήποτε, τὸ πιθανώτερον εἶνε, ὅτι οἱ πρώην σύμμαχοι θὰ ἀλληλοφραχθῶσιν διὰ τὴν διανομήν τῆς λείας των. Καὶ θὰ εἶνε ὁ δεύτερος αὐτὸς πόλεμος ἀκόμη φοβερώτερος τοῦ πρώτου. Καὶ ὅμως ἡ συγκίνησις ἢ ἀγωνία ἐκείνη, ἡ ὅποια συνέσφιξε τὰς ψυχὰς μας, τότε ποὺ ἐκρηχθῆ ὁ πρώτος, δὲν ὑπάρχει σήμερον. Διότι ἔχομεν πεποιθήσιν εἰς τὸν νικηφόρον στρατόν μας και τὸν θαυνοσπεφῆ Στρατηλάτην μας, διότι εἰμεθα βέβαιοι διὰ τὸ ἀποτέλεσμα. Θὰ πληρώσωμεν ἴσως τὴν νικὴν μας μὲ θυσίας μεγάλας, ἀλλὰ θὰ νικήσωμεν. Καὶ πρέπει νὰ νικήσωμεν. Αὐτὸς θὰ εἶνε ὁ ἀληθὴς περὶ ὑπάρξεως μας ἀγὼν. Ἡ Ἑλλάς δὲν θὰ ἠμπορήσῃ νὰ μεγαλώσῃ ὅσον τῇ ἐπιτρέπουσιν τὰ ἔθνη τῆς δικαίας και αἰνίκης, εἰάν, μετὰ τοὺς Τούρκους, δὲν ἐκδιώξῃ ἀπὸ τὴν κληρονομίαν τῆς και τοῦ Βουλγάρους. Αὐτοὶ σήμερον εἶνε οἱ πραγματικοὶ ἐχθροὶ. Διότι θέλουσιν νὰ μεγαλώσουν εἰς βάρος μας. Διότι θέλουσιν νὰ καταφροχθίσουν ὅτι ἑλληνικόν. Διότι θέλουσιν νὰ πορροφήσουν ὅλους τοὺς ἑλληνικοὺς πληθυσμούς. Διότι, μὲ τὴν Θράκην και μὲ τὴν Μακεδονίαν, — πρὸς τὸ παρόν, — θέλουσιν νὰ γίνουσιν μία μεγάλη δύναμις εἰς τὴν Βαλκανικὴν, ἰκανὴ νὰ τὴν κατακτήσῃ μίαν ἡμέραν ὀλοκληρῶν. Καὶ νὰ μὴ ἀρῆσῃ γόβω τῆς, παρὰ κρητὶδια μικρὰ, ἀσθενῆ, ἀνικαὰ νὰ ὑπερασπισθοῦν τὰ δικαία των, ἀνικαὰ νὰ ντισταθοῦν εἰς τοὺς φιλοδόξους τῆς σκοπέως. Νὰ πάρῃ οὕτω μίαν ἡμέραν και αὐτὴν τὴν Κωνσταντινουπόλιν, νὰ ἐξαναγκάσῃ κατόπιν τοὺς μικροὺς γείτονας εἰς ὀμοσπονδίαν και νὰ γίνῃ αὐτὴ διὰ τὴν Βαλκανικὴν, διὰ τὴν Πρωσσία διὰ τὴν Γερμανίαν. Ἀπὸ τὸ τε Ἑλληνισμός! Χαῖρες δευτερόν τῆς Ἑλληνικῆς Αὐτοκρατορίας. Ὁ Βουλγαρισμός, πανίσχυρος, θὰ ἐπικρητῆσῃ διὰ παντός. Δι' αὐτὸ λέγομεν, ὅτι ὁ σημερινὸς πόλεμος ἐναντίον τῶν Βουλγάρων εἶνε ἀληθὴς ἀγὼν περὶ ὑπάρξεως, ἀγὼν ὑπὲρ τῶν ὅλων. Ἄν δὲν νικήσωμεν εἰς αὐτόν, εἰμεθα ἀβυσσόμενοι, χαμένοι, — ὅσον δὲν θὰ ἤμεθα, ἂν ἐνίκωμεθα πρὸ ὀλίγου ἀπὸ τοὺς Τούρκους. Ἄν δὲν ἐνίκωμετο χθὲς οἱ Τούρκοι, θὰ ἐνίκωμετο αὐρίον. Διότι εἶνε μία φυλὴ ποὺ φθίνει, παρακμάζει και φεύγει. Ἄν δὲν νικηθοῦν ὅμως σήμερον οἱ Βούλγαροι, δὲν θὰ νικηθοῦν πλέον ποτέ. Εἶνε ἀνάγκη νὰ μάθουν τώρα, ὅτι δὲν εἰμποροῦσιν νὰ τρέψουν τόσοον μεγάλη και φιλοδοξά ὄνειρα, ὅταν ἄλλος λαὸς τῆς Ἀνατολῆς, ἀρχαῖος, εὐγενὴς και ἐνδοξός, ἔχῃ πολὺ μεγαλῆτερα ἐπ' αὐτῶν δικαιώματα. Καὶ αὐτὸ δὲν θὰ τὸ μάθουν παρὰ μὲ μίαν ἡμέραν. Ἄς εὐχηθῶμεν λοιπόν, ἄς παρακαλέσωμεν ἐκ βάθους ψυχῆς τὸν Θεόν, νὰ ἐνισχύσῃ τὰ ἑλληνικὰ ὄπλα, διὰ νὰ καταβλήθῃ ἡ ἐπισημένῃ ὄφρα τῶν ἀσθαδῶν αὐτῶν απαιτητῶν. Ἄς παρακαλέσωμεν τὸν Θεόν νὰ χάρισῃ τὴν μεγάλην Νικὴν εἰς τὸν στρατόν μας και νὰ ξηλώσῃ τὸν γενναῖον μας Στρατηλάτην τοῦ τίτλου τοῦ Βουλγαροκτόνου. Τότε μόνον ἡ Ἑλλάς θὰ εἶνε μεγάλη, ὅπως τὴν ὀνειρεύθημεν. Τότε μόνον θὰ ζήσῃ και θὰ ὑπερισχύσῃ ὁ Ἑλληνισμός.

Ἐἶς ἀσπίδους ΦΑΙΔΩΝ

Η ΚΡΙΝΙΩ

ΑΣΠΡΟ ΜΕΡΜΗΓΚΙ, ΚΟΡΙΤΣΑΚΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'. (Συνέχεια)

— Αυτό είνε ἀλήθεια, εἶπεν ἡ Ἀννέτα.

— Γιατί λοιπόν, ἐξακολούθησε ὁ Τερμίτης, νά τήν ἀφίσωμε, γιατί νά τήν χαλάσωμε καί νά πάμε νάνακατευ-
θεύμε σέ ξένες δου-
λειές, πού δέν μᾶς ἐν-
διαφέρουν καθόλου; Ἀ-
κουστέ με, εἶθε ἀρκε-
τοί. Κάμετε ἐδῶ κοντά
μιά δική σας μερμη-
γκούπολι. Θά σᾶς βοη-
θήσωμε καί μεῖς καί θά
γίνη ὅπως πρέπει. Ἡ
Βασίλισσά σας, καθώς
φαίνεται, εἶνε ἀνόητη·
ἀλλοκώτιστα δέν θά τήν
ἔκανε ὅπως ἤθελε ἡ
Πρωθυπουργίνα τῆς
καί δέν θά ἔφθανε σέ
τέτοια χάλια.

— Ἀνόητη δέν εἶνε,
εἶπε ἡ Ἀννέτα· ἀδύ-
ναχη μόνο, καί γι' αὐτό
ἀξίζει τή συμπάθειά
μας. Ὅσο γιά μένα,

ἀγαπητέ κύριε Χονδρoκῆφαλε, σᾶς παρα-
καλῶ νά μέ λογορᾶζετε δική σας. Χρω-
στῶ ὑπακοή στή βασίλισσά μου καί θά
κάμω τά πάντα γιά νά τήν ἐλευθερώσω.

— Ὁλοκλούθησo τὴν παρζιμάνά μου!

εἶπε ἡ Κρινιώ.

— Κί ἐγὼ τὴν κυρία μου, εἶπε ἡ
ὕπρητρια.

— Τότε λοιπόν πρέπει νά συμφωνή-
σω κι' ἐγὼ, ἀφοῦ εἶθε σύμφωνοι ὅλοι·
εἶπε ὁ Τερμίτης μέ πολλή του δυσά-
ρεσκεια.

— Δηλαδή ὁ ἕνας πρέπει νά βοηθῇ
τὸν ἄλλον, εἶπε ἡ Κρινιώ· αὐτός εἶνε ὁ
νόμος τῶν μερμηγκιών καί δέν κάνει νά
τὸν ἀθετήσωμε μεῖς.

Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Δεκάτου τῶν Οὔδε-
τέρων ἔλαβε πάλι τὸ λόγο:
— Ἐχω μαζί μου, ἐδῶ ἀπέξω, ἓ
κατὸ μερμηγκία ἀποφασισμένα. Ἀφί-
σαμε στή μερμηγκούπολι καμμιά δια-
κοσαριά ἀκόμη, πιστὰ σέ μᾶς καί ἀρω-
σιωμένα. Ὁ σκοπὸς μας εἶνε νάποκλει-
σομε τῆς πόρτες καί νά κυριεύσομε
τὴν πόλι. Θά ἐλευθερώσομε τὴ Βασί-
λισσα καί θά φυλακίσωμε τὴ Λασία καί
τοὺς ὄπαδούς τῆς.

— Τὸ σχέδιο εἶνε θανατάσιο, εἶπε μέ
εἰρωνεία ὁ Τερμίτης· δέν μένει τώρα
παρὰ ἡ ἐκτέλεσις.

— Σεις θά ἐξασφαλίσετε τὴν ἐκτέ-
λεσι καί τὴν ἐπιτυχία! ἐφώναξε ζωνῆρα
ἡ Κρινιώ, πού ἐπροσκοπήθη ὅτι δέν ἐκα-
τάλαβε τὴν εἰρωνεία τοῦ Τερμίτη.

— Πολὺ γρήγορα ἀποφασίζεις, μι-
κρούλα μου, εἶπε ὁ Τερμίτης· ἀλλ' ἀ-
φοῦ ἐσυμφωνήσαμε νά σᾶς ὑπακούω πάντα
σένα καί τὴν παραμάνά σου, τί νά γίνη!
Εἶμαι λοιπόν ὁ στρατηγός. Ἀπ' αὐτὴ
τῆ στιγμή διατάζω. Καί νά ἡ διαταγές
μου: Σεις, εἶπε στὸν ἀρχηγὸ τοῦ Δεκά-
του, θά πάτε νά βρῆτε τοὺς δικούς σας
καί θά τοὺς φέρετε νά στρατοπεδεύσουν,
αὐτῆ τῆ νύκτα, στή ρίζα ἐκείνης τῆς
φλαμουριάς. Τὸ πρωὶ θά
σᾶς ἐπιθεωρήσω. Θέλω
νά γνωρίσω τὸ πνεῦμα
τῶν στρατευμάτων σας,
γιατί προτιήτερα δέν μοῦ
φάνηκαν πολὺ γενναῖα.
Τὰ ἐτρόμαξα τόσο πού
κόντεψαν νά λιπευθῆ-
σουν!.

— Μὰ φυσικά! εἶθε
τόσο φηλός, καί τόσο
χοντρού! εἶπε ἡ Κρινιώ.
— Πρέπει λοιπόν νά
τὰ συνειθίσω νά μέ
βλέπουν. Ἐκτός ἀπὸ
τὴν ἐπιθεώρησι, θά πάω
μέ τὴν Ἀννέτα νά κά-
μω καί μιά ἀναγνώρισί
στὰ περίχωρα τῆς με-
γάλης μερμηγκοπο-
λιάς. Χρειάζεται, πρὶν
ἐπιθεώσομε, νά γνωρίσομε καλά τὸ δῶμα,
ὅπου θά γίνη αὐτός ὁ πόλεμος. Ἡ Κρι-
νιώ καί ἡ ὕπρητρια θά μείνουν κλεισμέ-
νες ἐδῶ. Σεις, κύριε Ἀρχηγε τοῦ Δε-
κάτου, θά πάτε νά βρῆτε τοὺς στρατι-
ῶτες σας, καί μεῖς οἱ δύο, κυρία Ἀν-
νέτα, θά φύγωμε. Δέν ἐνύκτωσε ἀκόμη,

ἐπιθεώσομε, νά γνωρίσομε καλά τὸ δῶμα,
ὅπου θά γίνη αὐτός ὁ πόλεμος. Ἡ Κρι-
νιώ καί ἡ ὕπρητρια θά μείνουν κλεισμέ-
νες ἐδῶ. Σεις, κύριε Ἀρχηγε τοῦ Δε-
κάτου, θά πάτε νά βρῆτε τοὺς στρατι-
ῶτες σας, καί μεῖς οἱ δύο, κυρία Ἀν-
νέτα, θά φύγωμε. Δέν ἐνύκτωσε ἀκόμη,

Ἐπὶ τὸ φύλλο στήν ἀρχὴ ἐστριφογύρισε...

τὰ μερμηγκία θά ἐργάζονται, εἶνε ἡ κα-
τάλληλη ὥρα νά κάμωμε ὅ, τι θέλωμε.
Ἀμέσως ἡ διαταγές τοῦ Τερμίτη ἐ-
ξετελέσθησαν. Σὲ λίγο, ἡ Ἀννέτα κι'
αὐτὸς ἐξεκίνησαν γιά τὴ μερμηγκούπολι,
πού ἐγνωρίσαμε στήν ἀρχὴ αὐτῆς τῆς
ἱστορίας.

Τὰ περίχωρα ἦταν ἔρημα, γιατί τὰ
μερμηγκία ἐμάζευαν μακρὰ σπόρους.
Ὁ Τερμίτης ἔβαλε τὴν Ἀννέτα νά τοῦ
δείξῃ ὅλες τῆς πόρτες τῆς μερμηγκο-
πολιάς· κ' ἐσημάδεψε χωριστὰ μιά ἀπ'
ὅλες, πού ἦταν ὡς ἕνα μικρὸ ὕψωμα,
σκεπασμένο ὅλο μέ ξηρόχορτα.

— Ἀπὸ ἐδῶ θά εἰσβάλομε, εἶπε.
Πού βγάζει αὐτὴ ἡ πόρτα;

— Στὴ μεγάλη κεντρικὴ σάλα τῆς
δευτέρας στοᾶς, ἀπεκρίθη ἡ Ἀννέτα.
Τῆ νύκτα, αὐτὴ τὴν πόρτα τὴν φυλά-
γουν δύο σκοπεῖ.

— Λαμπρά! ἐγγυῶμαι γιά τὴν ἐπι-
τυχία! εἶπε ὁ Τερμίτης, τρίβων μ' εὐ-
χαριστήσι τῆς κερατῆς του. Πρέπει νά
μποῦμε καί νά ἐπιθεώσομε ἐξαφανικά, αὐτὸ
εἶνε τὸ πᾶν. Θά ξεκινήσωμε αὐριο πρωί-
πρωί, θά φθάσωμε ἐδῶ μόλις βγοῦν οἱ
ἐργάτες καί ἡ ἀμαζόνες, θά κυριεύσομε
τὴν πόλι καί θά ἐλευθερώσομε τὴ βα-
σίλισσα. Ἵσως θά εἶνε λιγάκι δύσκολο,
ἀλλὰ δέν βλέπω κί ἄλλο τρόπο.

— Εἶνε πραγματικῶς, ὁ καλλίτερος.
Πολὺ ὥραϊα ἐκαταστρώσατε τὸ σχέδιο.

— Ἐμπρός λοιπόν, δρόμο τώρα, νά
γυρίσωμε στοὺς δικούς μας. Πρέπει νά
δώσω ἀκόμη μερικῆς διαταγῆς πρὶν
νυκτώσο.

Μόλις εἶχε δύση ὁ ἥλιος, ὅταν ὁ Τερ-
μίτης καί ἡ Ἀννέτα ἐγύρισαν σὸ σπι-
τάκι των. Ἐκεῖ ὁ στρατηγὸς ἐκάλεσε
ἀμέσως τὸν κ. Χονδρoκῆφαλο, τὸν πρῶ-
τον ἀρχηγὸν τοῦ Δεκάτου.

— Ἐχετε μαζί σας κανένα μερμη-
γκι ἐξυπνο, ἀρωσιωμένο, πού νά μπορῇ
κανεὶς νά βροσθῆ ὡς αὐτό; τὸν ρώτησε.
— Ἐχω δέκα, ἔκοσι, ἑκατὸ.

— Ἕνα μόνον
φθάει. Θά τὸ στεί-
λετε στή μερμη-
γκούπολι ὅπου θά
μῆ, σὰ νά μῆ συμ-
βαῖνῃ τίποτε. Πρέ-
πει νά μαζέψῃ τὴ
νύκτα ὅλους τοὺς
ὄπαδούς σας καί νά
τοὺς κρατήσῃ σέ
κανένα μέρος, ἐκεί-
κοντὰ στήν πόρτα,
πού βγάζει στή κεν-
τρικὴ σάλα τῆς δευ-
τέρας στοᾶς. Πρέ-
πει ἀκόμα νά φρον-
τίσῃ, ὥστε οἱ φρου-
ροὶ αὐτῆς τῆς πόρ-
τας νά εἶνε ἀπὸ
τοὺς δικούς σας.

Ἄμα κάμῃ ὅλ' αὐτὰ, μέ τὴ μεγαλήτερη,
ἐννοεῖται, ἐχεμύθεια, τὸ μερμηγκι σας
θά βγῇ ἔξω καί θά μᾶς περιμένῃ στὰ
ξηρόχορτα πού εἶνε ἀπέξω ἀκριβῶς ἀπὸ
τὴν πόρτα. Ἐννοήσατε;

— Στὴν ἐπιτέλει! Ἡ διαταγές σας
θά ἐκτελεσθοῦν κατὰ γράμμα, ἀκριβῶς.

— Ἀννέτα καί Κρινιώ, σέ καθῆ μερ-
μῆγα πού θά λάβῃ μέρος στήν ἐκστρα-
τεία, θά δώσετε ἀπὸ μιά σπλαγματιά
μέλι καί ἀπὸ ἕνα σπόρο φλαμουριάς.
Τὸ μέλι θά τὸ βάλουν σὸ κεφάλι τους,
τὸ σπόρο θά τὸν κρατοῦν μέ τὰ μεσιανά
τους πόδια. Δέν πρέπει ὅμως νά σταθοῦν
σὸ δρόμο γιά νά φάγουν. Τὰ τρόφιμα
αὐτὰ θά τὰ πάρουν μαζί των γιά τὸ
γεῦμα πού θά κάμουν στὰ ξερόχορτα,
ἀλλὰ φθάσουν. Τίποτε ἄλλο. Πηγαίνετε
τώρα.

Τὸν ἄκουσαν. Μέ τὴ σοφία του, μέ
τὴν ψυχραιμία του, μέ τὴ δύναμί του, ὁ
γέρω—Τερμίτης ἀρχίσε ἀμέσως νά ἐπι-
βάλλεται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Ὁ θρίαμβος τῆς Κρινιώ.

Ὁ οὐρῆνος· μολις ἀσπρίζει ἐκεῖ κατὰ τὴν
ἀνατολή, ὅταν ἡ Ἀννέτα, ἡ Κρινιώ καί
ἡ ὕπρητρια ἐκυθαλοῦσαν τὸ μέλι καί
τοὺς σπόρους· στήν εἰσοδὸ τῆς φωλιῆς των.

Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Δεκάτου τῶν Οὔδε-
τέρων εἶχε παρατάξῃ τὸ στρατεύμα του
εἰς δύο στοίχους· καί ἐπειτα ἔβαλε κατὰ

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

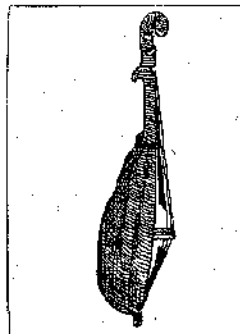
Ἀπρόοπτος παγὶς

Εἰς τὴν πα-
ραλίαν τοῦ
Ἐξμουθ, εἰς
τὴν Ἀγγλίαν,
ὁ κ. Γεώργιος
Holman εὗρε
μῖαν παραλίδα,
πισσμένην ὡς
εἰς παγίδα, εἰς
μῖαν φιάλην

ἀπὸ πικρῆς. Φαίνεται ὅτι ἡ παραλίδα
εἰσῆλθε παραβιάσασα τὸν στενὸν οὐρῆ-
κῶς λαυμὸν τοῦ δοχείου, ἀλλὰ κατόπιν
δέν ἠμπόρεσε νά ἐξέλθῃ.

Περίεργον βιολί

Ὁ κ. Bai-
ley Watts, εἰς
τὴν Λιβερπού-
λην, ἔχει ἕνα
βιολί, τὸ ὁ-
ποῖον κατε-
σκευάσθη τῷ
1877. Τὸ βιολί
αὐτὸ εἶνε κρ-
μασμένον μέ τὸ
ἦμισον μίθρ κρ-
λακόνθης, ἡ ὁ-
ποια ἐκινῶθη, ἐξηράνη καί περι-
εβλήθη μέ δέρμα τυμπάνου. Ἐχει τέσ-
σαρας χορδὰς καί ἀναδίδει ἦχους γλυ-
κυτάτους.

Ἀλλόκοτον στολιδί

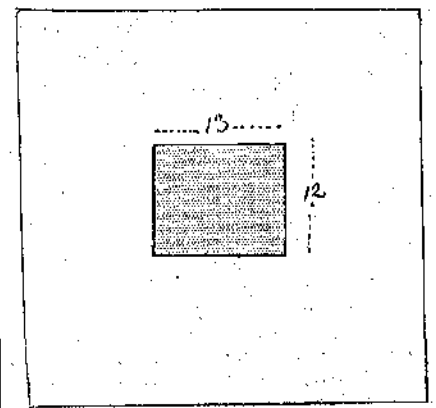

Εἰς τὴν Βα-
σουτολάνην, αἱ
ὕπανδροι γυ-
ναϊκῆς φοροῦν
εἰς τὸν λαυμὸν
ἕνα χάλκινον
κλοιὸν παρα-
στιῶν διαστά-
σεων. Εἰς τὴν
χώραν ἐκείνην

ὁ κλοιὸς αὐτὸς ἀντικαθίσταται... τὸ δακ-
τυλίδι τῶν ἀρραβώνων!

Ἑβδομαδιαῖο Διαγωνισμὸ

α'.) Δύσκολον πρόβλημα

Ἴδου ἕνας τῆπος, πλάτους 13 μέτρων
καί μήκους 12. Ζητεῖται νά μεταβάλ-

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΙ ΜΥΘΟΙ

ΠΟΝΤΙΚΟΣ ΚΑΙ ΠΟΝΤΙΚΙΝΑ

— Ποντικίνα μου, δέν εἶπα
Μιά φορά καί ἕναν καιρὸ,
Πῶς τὸν τρόπο ἐγὼ θαύρω
Πού καί τουλουμάκια ἀκόμα
Θέ νά μπάζωμε ἀπ' τὴν τρύπα;
— Κλεῖσ' τάχρταγὸ σου στόμα,
Καί κουτὴ μὴ μέ πιστεύεις
τόσο, νά μέ κοροϊδεύεις.
— Ἐ, λοιπόν, λιγάκι στέκα
Νά σὸ ἐπῶ τὸ μυστικόν,
Καί μέ... τετραγωνικόν,
Θά μέ εἰπέτε μυαλό, γυναίκα:
Τὴν τρυπούλα μας ἐτούτη
Θά πλατύνομε!.. Τὶ πλοῦτη,
Συλλογίσου, ἐδῶ θά μπαίνουν!
Τὶ φρατζόλα! τί μπριζόλα!
Τὶ ταψιά, τί κατασρόλες
Καί τί πιάτα ἔ; γεμάτα,
Τὰ κοιλιές μας νά παχαίνουν...
— Χάχα χά, χαχά, μπρέ χαχά!
Δέν ἐσκέφθηκα μονάχα...
— Τί, γυναίκα;
— Καί τὴ γάτα!..
— Γυναικοῦλα μου, σταμάτα!
(Μίμης) ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΡΓΙΑΛΙΤΗΣ

λετε τὸ σχῆμά του οὕτως, ὥστε νά ἔχῃ
πλάτος 12 μέτρων (ἀντὶ 13) καί μή-
κος 13 μέτρων (ἀντὶ 12). Πῶς θά τὸ
καταφέρετε, χωρὶς ὅμως νά γυρίσετε
τὸν τᾶπητα;

6'.) Διὰ τοὺς Γαλλομαθεῖς
Ἐστέλη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργίου Διαιτησίας
Label leplu mefait le beloiz eau
Νάναγνωσθῆ ἡ γαλλικὴ αὐτὴ παροιμία.

γ'.) Παίγνιον
Ἐστέλη ὑπὸ τῆς Παιμαντικῆς Φιλολογίας

I	XI	ZA	XH
ETPA	XA	PIE	AA
PH	BPO	ON	A

Νά συναρμολογηθοῦν αἱ συλλαβαὶ αὐ-
ται, ὥστε νάποτελεσθοῦν πέντε φυσικὰ
φαινόμενα.

Ἀθλοσῆ: Αἱ λύσεις—ὁσωνδήποτε ζητημά-
των τοῦ αὐτοῦ φυλλαδίου,—συναδεύονται ὑπὸ
ἐνός μόνον δεκαλέπτου γραμματοσῆμου.

Λύσεις τοῦ 28ου φύλλου

α'.) Πιρατεὺς, Κέρκυρα, Λαύριον,
Ναῦπλιον, Καλάμαι.—β'.) Ἡ πλεονε-
ξία τιμωρεῖται.—γ'.) Quand le chat
part, les souris dansent.

Ιδία των Ουγγρών του Σελίς Συνεργασίας Συνδρομητών Συνδρομητή του Κεφ. Β

ΜΕΛΕΤΗ ΜΕ ΠΑΓΩΤΟ

Ἐπισητάζαν ἐξετάσεις καί ἐπρεπε νά μελετήσωμε, γιά νά μὴ ὀξέωμε τὸ κανόνι πρῶτον κατὰ τὸν Βουλγάρον, ὅπως ἔλεγον ὁ Καθηγητὴς μας. Συνεφανήσαμεν λοιπόν τρεῖς, καί οἱ τρεῖς συνδρομηταὶ τῆς «Διαπλάσεως» καί συμμαθηταί, ὁ Ἀδαμάντιος Χαρακτῆρ, ὁ Πρόμαχος τῆς Ἐλευθερίας καί ἐγώ, νά μελετήσωμε μαζὶ στὸ σπίτι τοῦ πρώτου. Μετὰ τὸ φαγητὸ ἐπήγαμε καί ἀρχίσαμε νά διαβάζωμε Ἀλγεβρα. Ὅλοι ἐκοιμῶντο καί μόνον ἡ Ἑλληνὶς Μητέρα μὲ τὴν Ἐλπιδοφόρον Ἑλλάδα ἐδιάβαζαν Γεωμετρία (ἀχ! τὰ μαθηματικά...)

Ἦταν ἐχθροὺς σου ποὺ θέλουν νά σε πνίξουν! Τίποτε, τίποτε δὲν εἶμπορῶ νά κάνω τώρα, γλυκεῖα μαγνούλα μου, γιά σένα! Σάν ἔλθῃ ὁμοῦς ἡ ὥρα ἢ εὐλογημένη, ποὺ τὰ παιδιὰ σου μὲ συγκίνησι θά τρέξουν πάλι νά Σε ὑπερασπίσουν, τότε ἐγὼ γονατιστὴ στὴν Παναγὰ μ'προστά, θά παρακαλῶ γιά Σένας, Πατρίς μου ποθητή, θά παρακαλῶ γιά τοὺς εὐγενεῖς ὑπερασπιστάς σου, νά τοὺς δῶ νά γυρίζουν μὲ δ'ἀφνίνο στεφάνι, στὸ κεφάλι!

Κόμησα Κακίρι

ΕΙΣ ΤΟ ΦΩΣ ΤΗΣ ΣΕΛΗΝΗΣ

Σάν προβάλλῃ ἡ Σελήνη Ἀπὸ πίσω ἀπ' τὰ βουνὰ Καί τὴν λάμπι της μᾶς χύνῃ, Προχωρῶντας σιγανὰ

Σάν τὴν θάλασσα χρυσίλῃ Καί τὰ φύλλα ἀργυρώνῃ, Τὸνειρο ποὺ ἡ Φύσι ἀρχίζει Βίς τὸν κόσμον ὅλο ἀπλώνει...

Καί ἀκοῦς εἰς τὰ κροτάλια Τῆς νεράιδος νὰ μιλοῦνε Καί στὰ βράχια ἀγάλλει, ἀγάλλει Νά γυρεύουν νάνεβουνε...

Καί θωρεῖς μέσα στὰ δάση Ἄλλες πάλι νὰ χορεύουν, Ὅς που ὁ ὕπνος νὰ τὲς πιάσῃ Καί τὸ σπήλαιο νὰ γυρεύουν.

—Πόσο ἡ νύκτα μὲ τρομάζει Μὲ τῆς σκιᾶς ποὺ σχηματίζει, Μὲ τὰ χρώματα ποὺ ἀλλάζει Μὲσ' τὰ μαῦρα ὅπου γυρίζει.

Ἄχι ἡ φύσις κοιμισμένη Ἐκλείσει τὰ βλέφαρά της Τί δὲν βλέπει, ἢ καί μιν ἔχει Στὰ γλυκὰ τὰ δνειρά της!

Κῆμα

ΤΑ ΓΕΝΟΜΕΝΑ ΟΥΚ ΑΠΟΓΙΓΝΟΤΑΙ

Ἦτο μιά φορά ἕνας μαθητὴς πολὺ ἀμελής, καί ἄλλη σκέψῃ δὲν εἶχεν παρὰ πότε θά μεγαλώσῃ νά ἐχῇ παιδικία, νά γένη παπὸς καί νά μὴν ἔχει πλῆθ' νά μελετῇ. Μία φορά εἶχε φύγῃ ἀπ' τὸ σχολεῖο καί εἶχε πάγῃ σ' ἕνα δάσος, ἐπειδὴ φοβόταν τὸν πατέρα του νά πάγῃ σπιτί. Ἐκεῖ λοιπὸν ποὺ καθότανε, παρουσιάστηκε ἔμπροσθ του μιά γοργούλα μάγισσα καί τοῦ ἔδωκε ἕνα καρδιόλι, λέγουσα ὅτι «ὅσο τὸ ξετυλίγῃ, τόσο θά μεγαλώνη καί δὲ θάχει πλῆθ' μαθημάτων. Γεράτος χαρὰ γυρίζει στὸ σπιτί καί ἀρχίσει νά ξετυλίγῃ τὸ καρδιόλι. Καί

πρῶτα ἔβγαλε μουστάκια, ἔπειτα εἶδε γύρω του τὰ παιδικία καί τὰ ἔγγονακια του, ἔπειτα, — ὡ δυστυχία! — εἶδε ν' ἀσπρίζουν αἱ τρίχες του καί νά σκύβη ἀπ' τὸ βάρος τῶν χρόνων, νά τρέχουν τὰ δάκρυά του, νά τὸν πειράζουν τὰ παιδιὰ καί νά τὸν φωνάζουν «παληγγερο καί ξαμπούρη». Τότε ἀρχισε νά κλαίη, καί ἤθελε νά τυλίξῃ τὸ καρδιόλι καί νάρθη κἀκεῖ στὴν πρώτη του ἡλικία, νά πηγαίη σχολεῖο, νά μαθαίη τὰ μαθήματά του, ἀλλὰ τοῦ χάκου! τὰ γενόμενα οὐκ ἀπογίγγονται. Ἀπὸ τὸ πολὺ δὲ κλάμμα τὸν ἄκουσε ἡ μητέρα του ἀπὸ τὸ ἄλλο δωμάτιο καί πῆγε νά τὸν ἐπιβίβῃ καί νά δῆ τί εἶχε. Ὁ χαρὰ τοῦ Γρανιάνη, ὅταν ἐξύπνησε καί εἶδε πῶς ἦταν ψέμμα, ὄνειρο! Ἀπὸ τότε ἐπιμελήθη καί ἐγένε ὁ καλλίτερος στὴν τάξί του.

Σύμβολον τοῦ Χριστιανισμοῦ.

ΠΑΝΟΥΡΓΙΑ ΥΠΟΥΡΓΟΥ

Μιά ἡμέρα, ἕνα μικρὸ γεῦμα, ὁ βασιλεὺς τῆς Πρωσίας Φραϊδερίκος ὁ Ἰος, ἔχον διάθεσιν ν' ἐγασθῇ, ἐδιήλασε ὡς ὅμιμα του ἕνα ἀπὸ τοὺς ὑπουργοὺς του ποὺ ἐκάθητο εἰς τ' ἀριστερά του. Ἐπειτα ἀπὸ ὀλίγη σκέψιν, ἔδωκεν εἰς τὸν πρῶτὸν τὸ δεξιὸν του αὐλικὸν ἕναν μπάτσον καί τοῦ εἶπε νά τὸν περάσῃ στὸ διπλανό του. Καθὼς ὁ μπάτσος ἐπήγαγε ἀπὸ πρόσωπο σὲ πρόσωπο ὁ σκοπὸς τοῦ βασιλέως ἔγενε φανερός. Ὁ πρῶτὸς ἀριστερὰ του ὑπουργὸς δὲν ἤθελε οὔτε νά κινήσῃ τὸν βασιλέα, οὔτε νά μείνη κτυπημένος καί νά γίνῃ αἰτία γέλωτος. Ἀλλὰ δὲν ἦτον καί τόσο βλάκας· μόλις ἤλθε ἡ σειρὰ του, ἄριστος νά πῶσῃ κἀκεῖ τὸ μαχαίρι του μὲ ἀκατὸν θόρυβο, ὥστε ν' ἀκουσθῇ ἀπὸ τὸν ἐκεῖ κοντὰ εὐρισκόμενον ὑπηρέτην, ὁ ὁποῖος ἀμέσως ἔσκυψε καί ἔδωκε τὸ μαχαίρι εἰς τὸν ὑπουργόν. Ἀλλὰ πολὺ ἐξεπλάγη, ὅταν ἀντὶ τοῦ εὐχαριστῶ ποὺ ἐπερίμενε, ἔλαβε ἕνα δινάτὸ μπάτσον. Ὁ ὑπουργός, χάρις εἰς τὴν ἐτοιμότητα τοῦ πνεύματός του, ἔσωσε τὴν κατάσταση χωρὶς νά παραβῆ τοὺς δρους τοῦ παιχνιδίου. Ὁ βασιλεὺς ὑπῆρθε ὁ πρῶτος ποὺ ἐγέλασε καί ἐχειροκρότησε διὰ τὴν ἐξυπνάδα τοῦ ὑπουργοῦ του.

[Ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ] Μικροῦς Πατριότης

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ Μικρὸς Παῖδος εἰσέρχεται σ' ἕνα μαγαζὶ καί ζητεῖ μίαν ποικιλοπαγίδα. Ὁ ἐμπόρος ἀστενωπόμος, τὸν ἐρωτᾷ: —Μὰ ἐφέρατε τὰ μέτρα τοῦ ποικιλοῦ; Καί ὁ μικρὸς ἀστενωπόμος: —Ἄχι! τὰ ἔφερα ὅλα, διόλου!

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Μεγαλοφρονος Κωνσταντίνου

Διὰ τὰς διακοπὰς προμηθευθῆτε τόμους τῆς «Διαπλάσεως» καί τῆς «Βιβλιοθήκης»

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΜΙΚΡΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΩΣ ΕΚ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ

[Ἴδε φύλλον 2ον, σελ. 75]

Ἄ, τὰ παιδιὰ μου ξεβρῶν καλὰ γαλλικὰ! Ἀπόδειξις, ὅτι περισσότεραι εἶνε αἱ καλαὶ μεταφράσεις αὐτοῦ τοῦ Διαγωνισμοῦ, ἀπὸ τὰς μετράδας. Ἡ Εὐφημος Μνεῖα, φέπετε ἔχει πολὺ ὀλιγότερα ὀνόματα ἀπὸ τοὺς διαφόρους Ἑσπερίους. Ἀκόμη δὲ ὀλιγότερα εἶνε ἐκεῖνα, τὰ ὅποια δὲν ἀναφέρονται διόλου, (ἐνῶς εἰς ἄλλους Διαγωνισμούς αὐτὰ εἶνε πολλά).

Ἀυτὴν τὴν φοράν, δὲν ἐδυσκολοῦθη εἰς τὴν ἀπονομήν τοῦ Πρώτου Βραβεῖου. Ἡ ἔργασία τοῦ Ὑδραϊκοῦ Χάνος, ὡς θὰ ἰδῆτε μεταῦρον ποὺ θὰ τὴν δημοσιεύσω, διαφέρει ἀπὸ ἄλλας τῶν ἄλλων. Δὲν εἶνε μόνον μία καλὴ καὶ ἀκριβὴς μεταφράσις τοῦ κειμένου—θὰ τὴν ἴβητε εἰς ἀπλοστοτέραν γλώσσαν, ἀλλὰ δὲν πειράζει!—εἶνε ἀκόμη καί μία ἐπεξηγήσις λεπτομερῆ καί, διὰ τοὺς Ἕλληνας ἀναγνώστους, ἀναγκαία. Εἰς ἐκτενεῖς σημειώσεις ὁ Ὑδραϊκὸς Χάνος μᾶς λέγει τί εἶνε ὅλα τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὸ κείμενον κύρια ὀνόματα, καθὼς καί τὰ σηματοῦν μερικὸν τεχνικὸν ὄροι. Βεβαίως δὲν εἶχε τὴν ἀξίωσιν νά τὸ κάμουν αὐτὸ ὅλοι οἱ διαγωνιζόμενοι! ἀλλ' ἀπὸ ἕνας εἶχε τὴν πρωτοβουλίαν καί τὴν ἐμπνευσιν νά τὸ κάμῃ, ἔπρεπε καὶ ἐγὼ νά τὸν ἐχωρῶσω.

Ἡ βραβεύεσις μεταφράσεως, μὲ τὰς σημειώσεις τῆς, θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὸ προσεχές.

ΑΠΟΝΟΜΗ ΤΩΝ ΒΡΑΒΕΙΩΝ

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ὑδραϊκὸς Χάνος [15 Ε]. ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Κορητιοπούλα [14 Ε].—Τέλλος Ἄγρας [12 Ε]. ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Κῆμα [10 Ε].—Ἀνδρέας Σπ. Λαβιάς [8 Ε].—Γαλάτει [7 Ε].

Α' ΕΠΑΙΝΟΣ (ἀπὸ [6 Ε] εἰς ἕκαστον): Φάων.—Αὐδωνάτος.—Μαυμιπούλινα.—Ἄδρα τῆς Μουρσίσεως.—Ἐξέριστος Ἀνθίς.—Ὀδρανία Μαρκιτῆν.—Ἀναγίσις τῆς Θελήσεως.—Περασμός.—Ἐνα Χιωτάκι.—Συριανὴ Ἀδρα.—Ἑλλὰς τοῦ Ρήγα.

Β' ΕΠΑΙΝΟΣ (ἀπὸ [5 Ε] εἰς ἕκαστον): Ἰαπίτης τοῦ Μεσαῖνος.—Σύμβολον τοῦ Χριστιανισμοῦ.—Κρανίη Νίτης.—Νηοιωτοπούλα.—Λαφροστεφῆς Ὀλυμπιονίκης.—Κερκυραϊκὴ Ἀδρα.—Μαρία Ἀ. Σαδοποδίου.—Μαστρογαλαοτῆς.—Μικρὸ Χελιδνάκι.—Ρόδον Μοσχολόγημα.—Ἀσθματὸς Τηλέγραφος.—Συλφίς.—Δημήτριος Τακωβίθης.—Λεοβιανὸς Ἄνθος.—Νέλλε.—Μανιώδης Ταξιδιωτίσσα.—Γαλῆν.—Ἐλευθερωθεῖσα Ἑλλὰς.—Θαλασοκράτειρα Ἑλλὰς.—Σημαία τοῦ Ἀβέρωφ.—Ἀστὴρ τῆς Ἐλευθερίας.—Παιμνικὴ Φλόγηρα.—Γεώργιος Παρ. Μαρίνος.

Γ' ΕΠΑΙΝΟΣ (ἀπὸ [3 Ε] εἰς ἕκαστον): Γενναίωχος Στρατηλάτης.—Ἐθνικὴ Παλιγγενεσία.—Τελοῦλλα.—Ροδοπαῖος Ἑλληνοπαῖς.—Γέρον τῆς Ἑλλάδος.—Γενναίωχος Ἑλληρῆς.—Ζωή Σ.—Ζαφρωποπούλου.—Ἐλένη Κ. Μαυρομοστάκα.—Ἑλληνικὸς Στρατός.—Νέα Γενεά.—Ἐνδοξὸς Νίκη.—Ἀλέξανδρος Παγκόσμιος.—Ἰνὰ Καστρινογιάννη.—Στέλλα Βιολίνη.—Ἀνώνομος (ληηρονόμος) νά σηματοῦσῃ καὶ ὄνομα καὶ ψευδώνυμον).

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ (ἀπὸ [1 Ε] εἰς ἕκαστον): Ὑδραϊκὸς Τουρκοφίλος.—Κοραλία Κοσμογιάννη.—Ἀσμίνα Παν.—Ἀλεξανδράτου.—Μαρίνος Ἀγ. Κοσμητάτος.—Υψηλὴ Ἰδέα. Μυρομένη Χαράνη.—Νικόλαος Γ. Λουμάκος.—Ἀλέξανδρος Βαρβίθης.—Ἰωάννης Β. Κωνσταντινοῦλος.—Θεόδωρος Σ. Ἀνδρεάδης.—Δοξαδοῦνη Λευτεριά.—Πληρωμένο Ἐδ-

ζωνάκι.—Μαρίνα Γ. Πολυμενάκου.—Ἐλένη Χ. Φραγγιά.—Κωνστ. Σ. Ἐγγλεζόπουλος.—Ἀντιλευθερωθεῖσα Ἑλλὰς.—Κορμοροῦταιρα Ἑλλὰς.—Ἀννίτα Α. Νάλτα.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

Ἀθῆναι, 38 ὁδὸς Ἐδρηίδου νῆρ 19η Ἰουνίου 1913.

ΣΥΜΦΩΝΟΙ διὰ τὰς λύσεις, Τέλλε Ἄγρα. Τὴν ἐπιστολήν σου ἔδωσα εἰς τὸν κ. Φαίδωνα, ὁ ὅποτος ἀπορεὶ πῶς δὲν εἶδες τὴν ἀπάντησίν του εἰς τὴν «Διαπλάσιν» καί νομίζεις ὅτι παρὰ τὸ «παιδικὸν αὐτὸ θέμα».

Πραγματικῶς, Ἐλευθερωθεῖσα Μακεδονία, αὐτὰ ποὺ μοῦ γράφεις εἶνε «θηριωδία», καί κανεὶς δὲν θὰ τὰ ὠνομάσῃ διαφορετικὰ. Δι' αὐτὸ θὰ πηξῆμην νά ἐμέναι ἀκόμη εἰς τὰς Ἀθήνας, ὀλίγον καιρὸν, ἕως νά μάθωμε δηλ. οἱ φίλοι μας Βουλγάροι ὅτι δὲν τοὺς ἐπιτρέπεται νά «θηριωδοῦν» ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων. Καί ἔνοιια σου, αὐτὸ θὰ τὸ μάθωμε γρήγορα...

Δὲν εἶσαι ἡ μόνη, Ἡρώδης τοῦ 21, ποὺ ἐτιμῆς τὸσον τὴν ὠραιότητα καί δὲν ἔχεις πολὺ ὄδιον. Καί ἡ ὠραιότης εἰς τὸν κόσμον εἶνε ἕνα προτέρημα μέγαλο, ποὺ κανεὶς δὲν εἰμπορεῖ νά τὸ παραμελῇ ἢ νά τὸ παραβλέψῃ. Ὅλοι ἄλλως τὲ ἀμολογοῦν, ὅτι ἡ τελειότης τοῦ ἀτόμου εἶνε συνδυασμός σωματικῆς καί ψυχικῆς ὠραιότητος. Ἀλλὰ τὸ περίεργον ἐδῶ εἶνε, ὅτι πάλιν ἡ ἀρετὴ εἶνε ὠραιότης! Ἡ τακτικὴ ζωὴ, ἡ ἔγκρατεια, ἡ καλωσύνη, ἡ γαλήνη τῆς ψυχῆς, δλ' αὐτὰ διατηροῦν τὴν ὕψειαν, τὴν νεότητα, καί ἐπομένως τὴν ὠραιότητα.

Πολὺ μ' εὐχαρίστησῃ ἡ ἐπιστολή σου, Ἄγρα—στε Χ. Ἐλπίζω, ὅτι τώρα ποὺ πέρασε καί ὁ πονοδόντος, θὰ μοῦ γράψῃς συχνά. Χάρω πολλὰ ποὺ ἐγνωρίσθης μὲ τὴν φίλην μου Ο. Β. Εἶνε καλὸ κορίτσι καί θὰ ταϊρίζετε.

Ἀγαπητῆ μου Νίνα Κ., τὸ ψευδώνυμον Μικρὸ Ἀνθίς δὲν σοῦ ἀνῆκε, διότι πρέπει πρῶτον νά φροντίσῃς νὰ σοῦ ἐγκριθῇ σύμφωνον μὲ τὸν κανονισμόν. Ὅσον διὰ τὴν Μαγκιτῆν Εὐκλῆσ σου, πρὸ ὀλίγου μοῦ ἔστειλαν καί ἐδημοσίεωσα μίαν ὁμοίαν.

Ἡ Ποιμνικὴ Φλόγηρα ἀπαντᾷ εἰς τὴν Νέλλε ὅτι τὸ Παῖδικόν ἐκεῖνο Πνεῦμα δὲν τὸ ἀντήγαγεν ἀπὸ τὴν Διαπλάσιν τοῦ 1911, ἀλλ' ἀπλόστωτα τὸ εἶδεν εἰς ἕν γαλλικὸν περιοδικόν ποὺ λαμβάνει καί τὸ μεταφράσεν. Αὐτὸ βέβαια ἐπιτρέπεται.

Τί ἐπεδήξες, καλὴ μου Φθινοπωρῆ Δύσες! Ἀλλ' ἀπὸ ὅλα ἦσαν περαστικά, δὲν πειράζει! Γράψε μοῦ τώρα συχνά καί μὴν ἐντρέπεται διόλου. Διότι ἔχεις ἄδικον. Ἐλθέσεις τὰ πράγματα λαμπρὰ καί αἱ ἐπιστολαὶ σου εἶνε ἀπὸ τὰς ὠραιότερας ποὺ λαμβάνω. Σοῦ ἔστειλα τὸ βραβεῖον.

Ἡ Δοξαδοῦνη Ἑλλὰς, μοῦ γράφει: «Μὲ τὸν Ὑδραϊκὸν Τουρκοφίλον ἤμεθα καλωμένοι! ἀλλ' ὁ ἐξάδελφός μου σοῦ εἶπεν: Ἀποθ' εἶπαθι καί οἱ δύο συνδρομηταὶ τῆς, Διαπλάσεως, δὲν πρέπει νά εἶσθε μνησμένοι. Καί αὐτὸ μὲς ἔκαμε νά μεληθῶμε.» Μὰ καί βέβαια! Μπορεῖ κανεὶς νά φαντασθῇ ἀδελφία καλωμένα;

Ναί, νὰ γρίστετε πάλι τὸ θεατρικὸν σας, Ἀστὴρ τῆς Ἐλευθερίας. Εἶνε ὠραία διασκέδασις καί ἀφελίμος, νά παίζετε μικρὰς κωμυδιὰς ἀπὸ τὴν Διαπλάσιν. Εὐτυχίως πολλὰ παιδιὰ, τώρα τὸ καλοκαιρί, εἰς τὴν ἐσχόνην, διασκεδάζουν ἔτσι.

Παροῦσα: Εἰς τὴν ὄψ' ἀριθ. Π' 233 Μ. Ἀγγελίαν τοῦ 28ου φύλλον ἔτυπώθη κατὰ λάθος Ἀπόμνητος Ἐξέλιος ἀντὶ Ἀθήνητος Ἐξέλιος.

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ. Ἐπινοῦνται: Ἐντυπώσεις καί Σκέψις Ἀθανάσιου Λιάκου.—Νοσταλγία Ἡρωικῆς Σέλιος.—«Ὅτα» ἡ ἴμρα τελεσιώνη καί Ἡ κόρη τῆς Σελήνης τῆς Σημαίας τοῦ Ἀβέρωφ.—Στὴ Σελήνη τῆς Ἀρμούσου Χ. (ἀλλὰ εἴαν κληρωθῇ, θὰ τὸ συντομώσω.) «Χουσανθῆσ» τοῦ Τέλλου Ἄγρα.—Ἰστορικὰ ἀνέκδοτα, Π. Πνεύματα καί ἄλλα μικρὰ διάφορα διαφόρων.

Ἀποκριτῶνται: «Μακροὶ ἀπ' τὴν Πόλιν» (100 στιχοὶ δὲ ἔπαινε, δηλαδὴ μᾶλιστ' ὀστῆ) μὰ εἶνε σωστόν!—«Ἡ φιλαλληθία» (ἔδημοσιεύθη καί ἄλλοτε.)—«Γῆ καί Οὐρανός» (ἀκράτῃλλον.)

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

[Ὅθεν ψευδώνυμον ἐγκρίνεται ἢ ἀνανεοῦται, δὲν δὲν συνοδεύεται ἀπὸ τοῦ δικαιώματος παρ. 1. Τὸ ἐγκρινομενὸν ἢ ἀνανεούμενον ἴσχυον μὲχρι τῆς 30 Νομβρίου 1913. Ὅσα συνοδεύονται ἀπὸ Α ἀνῆμων εἰς ἀόριστον, καί ὅσα ἀπὸ Κ εἰς κορίτσιον.]

Νέα ψευδώνυμα: Πη Νομβρίου κ. (Θ.Ι.Κ.) Δοξὴ Μπουρνίω, α. [Ζήτω τὸ Κωανοῦν Κόμμα] Διάβολος Σειδάτος, α. Ἀδρα τοῦ Διαβόλου, α. Διαβόλου Κέρατο, α. (τρίας Σατανάδων) Μικρὴ Μαλαχρουνούλα, κ.(Δ.Γ.)

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ [Ὅθεν μὲ μύστικον δημοσιεύεται, δὲν δὲν συνοδεύεται ἀπὸ τοῦ ἀντικειμένου ὡς ἐξῆς: Διὰ τὰς πρῶτας τρεῖς προτάσεις ἐκαστοῦ φύλλονος παρ. 25. Διὰ τὰς ἐπὶ πλέον τοῦ αὐτοῦ φύλλονος, 5 λεπτὰ ἢ ἄλλως.—Προστίθονον μόνον οἱ ἔχοντες ψευδώνυμον ἴσχυον διὰ τὸ ἔτος τοῦτο, πρὸς τοὺς ἔχοντας ψευδώνυμον ἕτισης ἴσχυον διὰ τὸ ἔτος τοῦτο. Προτάσεις μὲ ὀνόματα, ἢ μὲ ψευδώνυμα κατηρημένα, δὲν δημοσιεύονται.—Ὁ ἐντός παρεμφθόνος ἀριθμὸς σημαίνει πόσα τετράδια δὲν ἀνταπέδωσαν εἰς αὐτὸ ἢ προστίθονται.]

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν ἢ ἀνταλλάξουν: ὁ Ἀθήνητος Ἐξέλιος (0) μὲ Μικρὸ Χελιδνάκι, Ἀθανάσιον Λιάκου, Ἑλληνικὴν Κορδιάν, Βολιώτικο Κεράσι, Κορητιοπούλαν, Ρωμοποσίλαν, Φάωνα, Γλυκοκόρημα, Μινίον—τὸ Ἑλληνικὸν Δίσθημα (0) μὲ Ἀπόμνητον Ἐξέλιον, Ἀμύραντον Δόξαν.

Ἡ Διαπλάσις ἀσπάζεται τοὺς φίλους τῆς: Γενναίον Ἰπαιωτῆν (σὲ συγχάρω διὰ τὴν προαγωγήν) Φάωνα (θὰ διαβάσω τὸ ἀποσπασμα ποὺ μοῦ ἔστειλες καί θὰ σοῦ πῶ σ' εὐχαριστῶ διὰ τὸ ἐνδιαφέρον, ἀλλὰ τὸν ἄδὸν Κιχώτην σου δὲν τὸν ἔχασες ὅπως ἔλεγε ἐπὶ τὸν πῶρον.) Ἀδρα τῶν Σπειοσῶν (γράψε μοῦ λοιπὸν τώρα ποὺ ἐτελειώσες τὰς ἐξετάσεις) Βαλκανικὴν Συμμαχίαν (θὰ δημοσιεύθῃ ἅμα γίνονον αἱ εἰκόνας) Ἐνδοξὸν Ἀκρόπολιν (ἔχει καλῶς) θὰ μοῦ γράψῃς ἀπὸ τὰς Σπέτσας;) Τολμηρὸν Ἀεροπόρον (ὁ κ. Π. σοῦ ἀπήνησεν ἰδιαιτέρως: εἶθε νά ἐκπληρωθῇ ὁ εὐγενὴς πόθος σου!) Γενναίωχος Στεατηλάτην (ὄχι!) Πίληρος!! (μὰ ποῖος εἶσαι; γιατί δὲν βτέγραψες;) Διηγητὸν τῆς Νεολαίας (καί βέβαια ἔξῆς) Ἐν Τούτῃ Νίκα (ἐλγρηθῆσαν) Χαρίκλειαν Β. Κ. (τὸ Ὄνειροδῶδες Βάσις εἶνε κορίτσι! ἀλλὰ διὰ τὸ ἄλλο, πρέπει νά τὸ ἐρωτήσῃς μὲ μίαν Μικρὰν Ἀγγελίαν.) Ἄδρα (σὰς συγχάρω διὰ τὴν ἐπιτυχίαν σὰς εἰς τὴν Συνεδρίαν περιμένω τὸ ἔσπαθωμα καί εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ ἐνδιαφέρον) Σημαίαν τοῦ Ἀβέρωφ (ἔχει καλῶς) Ἐπακολουθεῖς ὅμως νὰ μοῦ γράψῃς ἱερογλυφικὰ καί ἔπειτα λέε: «Ἄχι, αὐτὸς ὁ κλῆρος!» Σχωροσκόλοτον Χιον (ἔστειλα δὲν εἶνε ἀνάγκη νά τοὺς πῶ τίποτα θὰ περιμένωμε μετὰ τὰς ἐξετάσεις) Φίλογρον Χελιδόνα (ἔχει καλῶς) Ἐθνικὴν Πίονη (βραβεῖον ἔστειλα) Ἐνδοσιώδην Ἑλλῆρα (ἔλαβον, εὐχαριστῶ) Παιμνικὸν Πόθον (πολὺ γόστημα αὐτὰ ποὺ μοῦ γράφεις) Μαροδιῶ Χρ. Σ. (γράψε τῆς πολλὰ χαιρέταματὰ) Νιόβην (ὄχι δὲ δραχμὰς! μόνον 55 λεπτὰ ὀφείλεις) Παπῶνη (ἔ-

στελα· ώραίο τό γραμματάκι σου· νά ἰδῶ, τώρα πού ἡσύχασες λιγάκι, θά μοῦ πρῶφης συγγνώμη;) **Ἀπόμνητο Ἐδζανάκι, Πανελλήνιον Ὀνειρον, Ἀπόμνητο Κρήτα κτλ. κτλ.**
Εἰς δύος ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τήν 18ην Ἰουλίου, θάπαντησω εἰς τό προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

187ος Διαγωνισμός Λύσεων
Ἀπριλίου-Ἰουλίου

(*Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 1ης Σεπτεμβρίου, ἀλλά καί πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης, ἔρπον δὲν θά ἔχουν ἀξίωσι δημοσιουμένη).*

323. Δεξιόγραφος

Πρόσωπον ἐκ τῆς Γραφῆς Μ' ἐν ἑπιγράμῃ ἠνώθη
 Καί πολύτροπον, λαμπρόν
 Κάτι τι ἐφανερῶθη.

Ἐστάλη ὑπό τῆς Νέλικε

324. Συλλαβόγραφος

Τό πρῶτόν μου εἶνε ἄρθρον,
 Σκότος τό δεύτερόν μου
 Καί κάθε δάκτυλός σου
 Φέρι· τό σύνολόν μου.

Ἐστάλη ὑπό τοῦ Ἀπολοσεθίντος Ἰδεώδου

325. Μεταγραμματισμός

Ποταμός εἶμαι μέγας
 Στήν Μεσόγειον ἐβάλλων
 Εἰς τό στόμα σου θά μ' εὐρῆς
 Τό ἀρχικόν μου μεταβάλλων.

Ἐστάλη ὑπό Ἀριστάχου τοῦ Σαμίου

326. Αἶνιγμα

Ἄξιωμα Ρωμαϊκόν
 Τ' ἀρσενικόν μου
 Πολύτροπ τῶν Ἑλληνικῶν
 Τό θηλυκόν μου.

Ἐστάλη ὑπό τοῦ Ἐν τούτῳ Νέικε.

327. Σίγμα.

+++++ = Ὀμηρ. βασιλεὺς
 + * * * * = Κράτος Εὐρώπ.
 * * + * * * * = Σουλτάνος
 * * + * * * * = Στρατηγὸς Σπαρ.
 * * + * * * * = Νεώτερο ποιητής.
 * + * * * * * = Δανικὴ νῆσος
 ++++ = Ἀρχ. φιλόσοφος
 Ἡ ἄνω ἡμίσεια διαγώνιος Βασίλισσα τῆς Ἑλλάδος ἢ δὲ κάτω ἀρχαῖος θεός.
 Ἐστάλη ὑπό τοῦ Στρατηλάτου Μακεδονίας

328. Μακρὴ Εἰκὼν ἀνευ Εἰκόνας

— Ὁ Κώστας καί ἡ Κατίνα,
 Ὁ Πέτρος κ' ἡ Φιφὴ
 Εἶνε σὲ δένδρο ἀπάνω
 Καί τρώγουν κάτι γι...
 — Μά τί; πές μου το, Γιάγκο!
 — Ἄ, ἔχι! ὅποιος τό βρῆ!

Ἐστάλη ὑπό τοῦ Ζηλατοῦ τοῦ Δημοσθένους

329. Ἀριθμητικὸν Παίγνιον

3 3 2 2 4 2 — — X : +
 Μεταξὺ τῶν ἀριθμῶν, τῶν ὁποίων ἡ τάξις δὲν θά μεταβληθῇ, νά παρενθεθοῦν τὰ σημεῖα οὕτως, ὥστε τὸ ἐξαγόμενον τῶν σημειουμένων πρῶξων νά εἶνε μηδέν.
 Ἐστάλη ὑπό τῆς Μικρᾶς Ἀριστοκρατίδος

330. Διπλὴ Ἀκροστιχίς

Τὰ μὲν ἀρχικὰ τῶν κάτωθι ζητούμενων λέξεων ἀποτελοῦν ὄνομα ἀρχαίου πλοίου, τὰ δὲ τρίτα γράμματα Κράτος ευρωπαϊκόν:
 1, Ὀμηρικὸς βασιλεὺς, 2, Ρωμαϊκὸν νόμισμα, 3, Κάμνει ἀέρα, 4, Νῆσος τοῦ Αἰ-

γαίου, 5, Πρωτεύουσα εὐρωπαϊκῆ, 6, Ἐπιθετον, συνώνυμον μετὰ τοῦ ἀγίου, 7, Κάθισμα,
 Ἐστάλη ὑπό τοῦ Κερανοῦ

331. Φωνηεντόλεπον

σ - α - ς - σσν - λλν - σ

Ἐστάλη ὑπό Μαριάνθης Χ. Ζαφειροπούλου

332. Γεῖφος

ο ο μ μ μ μ η ε το γ ε ε ::
 Ἐστάλη ὑπό τῆς Μελαχροινῆς Μουσιᾶ

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ἡ ἑλέτις με ἀπλὰ στοιχεῖα τῶν 8 στοιμῶν λεπτά 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητάς μας λεπτά 5 μόνον με παρὰ στοιχεῖα τῶν διπλάσιον, καί με παρὰ τὰ τὸ τετράσιον. Ἐλάχιστος ὅρος 15 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ ἐλάχιστοι τῶν 15 πληρογόνται ὡς νά ἦσαν 15. Ὁ χωριστὸς στίχος ἔστω καὶ ἀπὸ μίαν λέξιν, με κεφαλαῖα ἢ παρὰ ἢ ἀπλὰ στοιχεῖα τῶν 8 στοιμῶν, ἀπολογεῖται ὡς 8 λέξεις ἀπλῶν. — Αἱ μὴ συνοδευόμεναι ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου ἀγγελιαὶ δὲν δημοσιουνοῦνται.

Ἑλληνικὴ Καρδιά, καλῶς ἤλθες. Σὰς εὐχαριστῶ. — **Σύμβολον τοῦ Χριστιανισμοῦ.** (1Γ, 244)

Αν ἀγαπᾶτε πράγματι τὴν Ἑλλάδα φηρίσατε ὅλοι τὸν **Ἀστέρα τῆς Ἑλευθερίας.** (1Γ, 245)

Μὴ φοβᾶσαι, Ἐλπιδοφόρος Ἑλλάς, καί τὰ παρωτά ὅπως τὰ φέρονε τὸ Ὀνειρώδες Βάλς δὲν βλάπτουν καθόλου. Ἡ μήπως τὸ λὲς γιὰτι σοῦ πέρτουν τὰ σάλια σου; **Ἀήτητος Ἐξέσωνος, Ἀδαμάντινος Χαραντή.**

Ἐλπιδοφόρος Ἑλλάς, εὐχαριστῶ δι' ὑποστήριξιν. — **Νικήτρια Ἑλλάς**, ἰδὼν ἀγγελίαν σὰς ὑπὲρ φευδώνησός μου, ἠέλθησα νά σὰς γνωρίσω. — Nelke, warum habe ich keine Antwort? — **Ἐδγενὲς Ἰδανικόν, ὀπονήριος Β' τριμητίας.** (1Γ, 247)

Κατατασόμενοι εἰς τὸ **Κυανοῦν Κόμμα**, δηλοῦμεν ἐνθερον ὑποστηρίξιν ὑποψηφίους αὐτοῦ καὶ συμμάχου τοῦ **Ἑλλάδος**. — **Πελαγονήριον, Δοξὴ Μπουρνιῶν.**

Ποίος δὲν θά δώσει καὶ μιά ψήφον σὸν **ΚΙΘΑΡΩΔΟ ΤΗΣ ΛΕΥΤΕΡΙΑΣ;** (1Γ, 249)

Ἐδγενὲς ψηφοφόροι — **ΟΛΟΙ ΑΣΠΡΟΕΙΣ** τὰ ὑπέροχα φευδώνηματα τῆς **ΝΙΚΗΣ ΑΝΑΚΤΗΘΕΙΣΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΚΥΜΑ ΤΟΥ ΕΥΡΥΡΙΠΟΥ** (1Γ, 250)

Αγαπήτοι Συναδέλφαι, ἀπὸ δῶ καί πέρα θά χρεοῦσιν οἱ διαβόλοι. Ἐἰ Ζαυρλοπαρὰ τῆς Ἀγγούσιου Χ καὶ τῆς Τσοχίτρας, σὰς ἐξέρουμε. Καὶ σένα, **Ρωμηοπούλα Διάβολος Συδάτος, Ἀέρα τοῦ Διαβόλου, Διαβόλου Κέρατο.** (1Γ, 251)

ΚΑΛΥΜΜΑΤΑ τοῦ τόμου τῆς Διαπλάσεως τοῦ 1912, κόκκινα με χρυσὰ γράμματα, δι' ὅσους θέλουν νά χρυσοδέσουν τὰ φυλλάδιὰ των εἰς τὸν τόμον, εἶνε ἤδη **ΕΤΟΙΜΑ** καὶ πωλοῦνται εἰς τὸ Γραφεῖόν μας. Στέλλονται δὲ ταχυδρομικῶς πρὸς τοὺς ἐμβάζοντας τὸ ἀντίτιμον, δραχ. ἢ φρ. 1,75.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΑΥΤΑΙ ΤΟΥ 28ου ΦΥΛΛΟΥ

(Ἴδε τὴν λύσιν εἰς τὴν σελίδα 241).

ΑΘΗΝΑΙ: Δ. Ν. Πόλιτης, Π. Περγάμανης, Γενναῖος Πυροβολητῆς, Βασιλοπούλα τοῦ Βουνοῦ Ἀναστ. Κ. Τσοκαλῆς.
ΑΓ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ: Τοῦλα Παπαχρονόπουλου.
ΘΗΒΩΝ: Μήλετ. Ἀθ. Λιάκος, Σωτ. Γ. Σίννης.
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ: Κωνστ. Α. Σταυρίδης
ΚΑΛΑΜΩΝ: Στ. Ι. Κωστόπουλος.
ΚΗΦΙΣΙΑΣ: Ἰωάννης Ν. Πατσοῦ.
ΚΥΘΗΡΩΝ: Β. Γ. Πετρούτσος.
ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑΣ: Παν. Ι. Ἰωαννίτης.
ΚΩΝ. ΠΟΛΙΩΝ: Ἡμιλλία, Ἀπόμνητο Ἐδζανάκι, Σπαρτιάτης.
ΝΕΟΥ ΦΑΛΗΡΟΥ: Ἰωάν. Εὐθ. Ἀραβοσιτάς.
ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Παναγ. Ι. Μπαμπορέσος, Κωνστ. Λαμπραδάκης.
ΡΟΣΤΟΒΙΟΥ: Αἰκατ. Χ. Καλλιγὰ (27).
ΣΥΡΟΥ: Μαρία Δ. Μπουμποῦ, Βιολέττα Δ. Νέση, Φραγκίσκη Δ. Μπουμποῦ, Μαργαρίτα Κυριακοῦ, Μυρ. Α. Μπουμποῦ, Τάσις Ι. Φαλιώτης.
ΦΙΛΙΑΤΡΩΝ: Γ. Ἀνθ. Βορρῆς, Π. Γλυκοφίδης, Γ. Χ. Ζαγούρας, Σωτ. Ἀναστ. Βασιλοπούλος, Βασ. Α. Μαντῆς.
ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Κωνστ. Κριτσίδης, Σωτ. Μαρίνος Νικ. Ζ. Σπάλας, Φερφὸ Ἀλ. Ζάγου, Σ. Α. Ζάγου, Ἀνθὸ Β. Κώστας Μεγαλόφρων Κωνσταντίνος, Κ. Καλλιὰς.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τὸν εὐχρόνον ὀρθὴν τὴν λύσιν τὰ δνόματα ἐπέθεσαν εἰς τὴν Κληροῦδα καὶ ἐκλεχθῆσαν οἱ βῆξες οὗο Π. ΠΕΡΓΑΜΑΝΗΣ ἐν Ἀθήναις καὶ ἸΩΑΝ. ΕΥΘ. ΑΡΑΒΟΣΙΤΑΣ ἐν Νέφ Φαλήρας. οἱ ὅποιοι ἐνεγάγησαν διὰ τρεῖς μῆνας ἕκαστος ἀπὸ 1ης Ἰουλίου.
 Πλεονάζουν 1.10 διὰ τὸν προσεχὴ Διαγωνισμόν.

ΤΟΜΟΙ

ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1879 - 1893)
Τόμοι 12 (οἱ βῆξες: 4, 5, 7, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23) πρὸς φρ. 1 ἕκαστος, καὶ ταχυδρομικῶς φ. 1,10 διὰ τὸ ἔσων καὶ 1,30 διὰ τὸ ἔφωτ.
Τόμοι 7 οἱ βῆξες: 1, 8, 9, 11, 12, 14, 24, πρὸς φρ. 2,50 ἕκαστος.
 (Οἱ Τόμοι τῆς Α' Περιόδου 2ος, 3ος, 6ος, 10ος καὶ 13ος ἐξηγητήθησαν.)

ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1894 - 1912
Τόμοι 5: τῶν ἐτῶν 1894, 1895, 1896, 1897 καὶ 1898. ὄν ἕκαστος τιμᾶται: Ἄδειος φρ. 8 — Χρυσόδετ. φρ. 6. Διὰ τὰς Ἐπαρχ. ἄδειος 3,50, χρυσόδετ. 6,50 Διὰ τὸ ἔφωτ. » 4, — » 7, —
Τόμοι 7: τῶν ἐτῶν 1899, 1900, 1901, 1902, 1903, 1904 καὶ 1905, ὄν ἕκαστος τιμᾶται ἐλευθέρως ταχυδρ. τελών: Ἄδειος φρ. 7 — Χρυσόδετος φρ. 10.
Τόμοι 7: τῶν ἐτῶν 1906, ἔως 1912, ὄν ἕκαστος τιμᾶται: Ἄδειος φρ. 8 — Χρυσόδετος φρ. 10.

ΕΞΕΔΩΘΗΣΑΝ
Δ. Ε. ΒΑΛΑΚΟΥ
 (Πρώην Ἀτλαντικὸν καὶ Χιαβάδα)
ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ
ΤΗΣ ΞΕΝΗΤΕΙΑΣ
 (Συλλογὴ Ποιημάτων)
 Ἀποστέλλεται ἀσφαλῶς ὁποιοδήποτε ἅμα τῇ λήψει τοῦ ἀντίτιμου φρ. 2
 Γράφεται: D. E. VALAKOS
 71-77 Park Place
 NEW YORK, U.S.A.